

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሰማንያ ስድስት።

የፓኒየም ተስፋ፣ የመጨረሻው ማኅተምና የእኩል ሌሊት ጩኸት መገለጥ

Jeff Pippenger

2024-04-16

በፓኒየም፣ እርሱም ቁሣርያ ፊልጶስ የሆነው፣ በዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ከቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያለው ታሪክ፣ ሪፑብሊካንና ፕሮቴስታንት ቀንዶች “ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛ” የሚለውን እንቅስቃሴ የሚፈጽሙበት ታሪክ፣ የእግዚአብሔር ማኅተም በመቶ አርባ አራቱ ሺህ ላይ ለዘላለም የሚታተምበት ታሪክ፣ እና የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት መምጣት ታሪክ በሆነው ዚያ ስፍራ፣ ክርስቶስ ለመጨረሻ ዘመን ሕዝቡ አንድ ተስፋ ሰጠ።

እኔም ደግሞ እልሃለሁ፤ አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እንገባለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አይችሉባትም። የሰማንያንም መንግሥት ቁልፎች እስጥሃለሁ፤ በምድርም ላይ የምታስረው ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም ላይ የምትፈታው ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል። ማቴዎስ 16፡18, 19።

እ.ኤ.አ. በሴፕቴምበር 11, 2001 የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በተወደቁበት ጊዜ የተጀመረውና በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ የሚፈጸመው የማተም ዘመን በአልፋና አሜጋ የታቀደ ነበር። የዚያ ዘመን እጅግ የመጨረሻው ክፍል እጅግ የመጀመሪያውን ክፍል ይደግማል። እ.ኤ.አ. በሴፕቴምበር 11, 2001 ጌታ ሕዝቡን ወደ አሮጌዎቹ መንገዶች መለሳቸው፤ በዚያም ከሌሎች እውነቶች መካከል “ሰባቱ ዘመናት” እንደ ንጉሥ ኢዮስያስ ዘመን እንደተገኘ እንዲሁ ተገኘ። ከዚያም የኋለኛው ዝናብ መርጫት ጀመረ፤ ሁለት ወገኖችን የሚለይ የመፈተን ሂደትም ተጀመረ።

የዕብራይስጥ ምዕራፍ ሁለት ፍጻሜ ሆኖ፣ ሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች ተገኙ እና የዚያ ታሪካዊ ዘመን አርማ ሆኑ። እንዲሁም በእኩል አስፈላጊነት፣ በዕብራይስጥ ምዕራፍ ሁለት የተጠቀሰው “ክርክር” ተጀመረ፤ ይህም የ“መስመር በመስመር” ዘዴ፣ እርሱም የኋለኛው ዝናብ ዘዴ ሲሆን፣ ከ1863 ዓመፅ ጀምሮ አድጌንቴዝም በቀስታ ሲቀበለው የመጣውን የክህደተኛ ፕሮቴስታንቲዝም ዘዴ በመቃወም መካከል ነበር።

ኢየሱስ ለመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ “የመንግሥቱን ቁልፎች” እንደሚሰጣቸው ዓይን አድርጎ ነበር፤ በዚህም ሲናገር የእኩል ሌሊት ጩኸትንና የታላቁ ጩኸትን መልእክት ለማወቅ፣ ለማጽናትና ለማወጅ የሚያስፈልጉትን ትንቢታዊ ቁልፎች የያዘውን ትክክለኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የትርጓሜ ዘዴ እያመለከተ ነው።

“ከእግዚአብሔር ጋር በጎብኝነት የሚኖሩ በጽድቅ ፀሐይ ብርሃን ውስጥ ይመላለሳሉ። መንገዳቸውን በእግዚአብሔር ፊት በማበላሸት አዳኛቸውን አያክብሩትም። ሰማያዊ ብርሃን በእነርሱ ላይ ያበራል። ወደዚህ ምድር ታሪክ ፍጻሜ እየቀረቡ ሲሄዱ፣ ስለ ክርስቶስና ከእርሱ ጋር የሚዛመዱትን ትንቢቶች የሚመለከት ዕውቀታቸው እጅግ ይጨምራል። ከልጁ ጋር በአንድነት ስለሆኑ፣ በእግዚአብሔር ፊት ዋጋቸው ወሰን የሌለው ነው። ለእነርሱ የእግዚአብሔር ቃል ከሁሉ የላቀ ውበትና ተዋቅኝነት አለው። አስፈላጊነቱን ያያሉ። እውነት ለእነርሱ ይገለጣል። የሥጋ መለበስ ትምህርት በለስላሳ ጸዳል ይከበባል። ቅዱሳን መጻሕፍት ምስጢሮችን ሁሉ የሚከፍትና ችግሮችን ሁሉ የሚፈታ ቁልፍ እንደሆኑ ያያሉ። ብርሃኑን ለመቀበልና በብርሃኑ ለመመላለስ ፈቃደኞች ያልሆኑ የእግዚአብሔርን እንቅስቃሴ ምስጢር ሊያስተውሉ አይችሉም፤ ነገር ግን መስቀሉን ለመሸከምና ኢየሱስን ለመከተል ያልተጠራጠሩ በእግዚአብሔር ብርሃን ብርሃንን ያያሉ።” The Southern Watchman, April 4, 1905.

በጴጥሮስ የተወከሉት፣ እነርሱም መቶ አርባ አራቱ ሺህ የሆኑት፣ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የደረሰውን የሎዶቅያ መልእክት የሚቀበሉ ናቸው፤ ይህም አሁን ከ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ፪ምሮ እንደገና እየተደገመ ያለ ነው። በ1856 የደረሰው የሎዶቅያ መልእክት፣ ስለ "ሰባቱ ጊዜያት" የጨመረ እውቀት ነበር፤ ክርስቶስም የሞቱትን አጥንቶች በአንድ ሲያሰባስብ፣ ከዚያም ሕይወት ሲሰጣቸው፣ ከሦስተኛው መልእክት የሎዶቅያ እንቅስቃሴ ወደ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የፍላጫልፍያ እንቅስቃሴ ይሸጋገራሉ። ያ ሽግግር በክርስቶስ ቃል የሚመጣ ነው፤ እነርሱ በቃሉ ይቀደሳሉና፣ ቃሉም "እውነት" ነው፤ ቃሉም ደግሞ ቃሉን የሚከፍት "ቁልፍ" ነው።

ለፊላዴልፊያም ቤተ ክርስቲያን መልእክት እንዲህ ጻፍ፤ ቅዱሱ፣ እውነተኛው፣ የዳዊት ቀጭን ያለው፣ የሚከፍት ማንምም የማይዘጋ፣ የሚዘጋም ማንምም የማይከፍት፣ እንዲህ ይላል፤ ሥራህን አውቃለሁ፤ እነሆ፣ ማንም ሊዘጋው የማይችል የተከፈተ ደጅ በፊትህ አኑሬአለሁ፤ አንተ ትንሽ ኃይል አለህና፣ ቃሌንም ጠብቀሃል፣ ስሜንም አልካድህም። ራእይ 3፣7-8።

የ"መስመር በመስመር" ሥርዓተ-ዘዴ ክርስቶስ ለመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ በ"በሮች" ላይ በሚደረገው ጦርነት ውስጥ የሰጠው ተስፋ የሆነው ቁልፍ ነው። "በር" ቤተ ክርስቲያን ናት።

እና ያዕቆብ ከእንቅልፍ ነቃ፣ እንዲህም አለ፡- በእርግጥ እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ አለ፤ እኔም አለውቅሁም ነበር። ፈራም፣ እንዲህም አለ፡- ይህ ስፍራ እንዴት የሚያስፈራ ነው! ይህ ከእግዚአብሔር ቤት በቀር ሌላ አይደለም፣ ይህም የሰማይ ደጅ ነው። ዘፍጥረት 28፣16፣17።

በደጆች ላይ የሚካሄደው ጦርነት በእውነትና በስህተት መካከል የሚነሱ ሃይማኖታዊ ግጭቶችን ይወክላል፤ የግሪክ ሃይማኖት ስህተትም የሲኦል ደጅ ነው፣ ከእምነት የከዳቸው የሎዶቅያ አድቪንቲዝም ሃይማኖትም ደጅ ነው። የሎዶቅያ አድቪንቲስት ደጅ የዕንባቆም ክርክር የሚፈጸምበትን ስፍራ ይወክላል።

በዚያ ቀን የሰራዊት ጌታ ለሕዝቡ ቀሪዎች የክብር አክሊልና የውበት ዘውድ ይሆናል፤ ለሚፈርድም በፍርድ የሚቀመጥ የፍርድ መንፈስ፣ ሰልፍንም እስከ በር ለሚመልሱ ኃይል ይሆናል። እነዚህ ግን ደግሞ በወይን ሰክረው ስተዋል፣ በብርቱ መጠጥም ከመንገድ ወጥተዋል፤ ካህናና ነቢዩ በብርቱ መጠጥ ስተዋል፣ በወይን ተውጠዋል፣ በብርቱ መጠጥ ከመንገድ ወጥተዋል፤ በራእይ ይስታሉ፣ በፍርድም ይንሸራተታሉ። ጠረጴዛዎች ሁሉ በትውከትና በርኩሰት ተሞልተዋልና፣ ንጹሕ ስፍራ አልቀረም። እውቀትን ለማን ያስተምራል? ትምህርትንስ ለማን ያስረዳል? ከወተት ለተለዩትና ከጡት ለተነጠቁት ነውን? ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ትንሽ፣ በዚያም ትንሽ መሆን አለበትና። በተንተባተብ ከንፈርና በሌላ ልሳን ለዚህ ሕዝብ ይናገራልና። እርሱም፡- ይህ ድካም ያለበት የሚያርፍበት ዕረፍት ነው፤ ይህም መታደስ ነው ብሎ ነበር፤ እነርሱ ግን ሊሰሙ አልወደዱም። ስለዚህ የጌታ ቃል ለእነርሱ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ትንሽ፣ በዚያም ትንሽ ሆነላቸው፤ ይህም ሄደው ወደ ኋላ እንዲወድቁ፣ እንዲሰበሩ፣ በወጥመድም እንዲያዙና እንዲጠመዱ ነበር። እንግዲህ በኢየሱሳም ያለውን ይህን ሕዝብ የምትገዙ ሬዘኞች ሆይ፣ የጌታን ቃል ስሙ። ኢሳይያስ 28፣5-14

ቁልፎች የመንግሥቱ የቅዱሳን መጻሕፍት ቃላት ናቸው፤ እነርሱም በቃሉ ለእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ የተሰጡ ናቸው።

በቃሉ ውስጥ እንደ ውድ ማዕድን ሥሮች ከላይኛው ገጽ በታች የተሰወሩ እውነቶች አሉ። የተሰወረው መዝገብ እንደ ማዕድን ሰራተኛ ወርቅንና ብርን እንደሚፈልግ ሲፈለግ ይገኛል። የእግዚአብሔር ቃል እውነት መሆኑ ማስረጃ በቃሉ ራሱ ውስጥ አለ። መጽሐፍ ቅዱስ መጽሐፍ ቅዱስን የሚከፍት ቁልፍ ነው። የእግዚአብሔር ቃል እውነቶች ጥልቅ ትርጉም በመንፈሱ ለእኛም ሯችን ይገለጣል።

“መጽሐፍ ቅዱስ በትምህርት ቤቶቻችን ላሉ ተማሪዎች ታላቁ የትምህርት መጽሐፍ ነው። ስለ አዳም ወንዶችና ሴቶች ልጆች የሚመለከተውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሁሉ ያስተምራል። ወደፊት ሕይወት ልንፈጥረው ስለሚገባን ባህሪ ደ እያስተማረን የሕይወት መመሪያ ነው። ቅዱሳን መጻሕፍት እንዲገቡን የባህል ደብዳቤ ብርሃን አያስፈልገንም። እንዲሁም በቀትር የሚያበራው ፀሐይ ክብሩን እንዲጨምር የምድር የሚንቀጠቀጥ ጧፍ ብርሃን እንደሚያስፈልገው ልንገምት እንችላለን። ሰዎችን ከስህተት ለማዳን የካህንና የአገልጋይ ንግግር አያስፈልግም። መለኮታዊውን ኦራክል የሚጠይቁ ብርሃን ያገኛሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እያንዳንዱ ግዴታ ግልጽ ተደርጎአል። የተሰጠ ትምህርት ሁሉ ለመገንዘብ የሚቻል ነው። እያንዳንዱ ትምህርት አብንና ወልድን ይገልጥልናል። ቃሉ ሁሉን ለመዳን ጠቢባን ሊያደርግ ይችላል። በቃሉ ውስጥ የመዳን ሳይንስ በግልጽ ተገልጦአል። ቅዱሳን መጻሕፍትን መርምሩ፣ እነርሱ ለነፍስ የሚናገረው የእግዚአብሔር ድምፅ ናቸውና።” Testimonies, volume 8, 157.

በመጨረሻው ዘመን ላላቸው ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ የሰጣቸው ቁልፎች ለጴጥሮስ በተሰጡበት ጊዜ ያንኑ ኃይል አላቸው።

“ጴጥሮስ የቤተ ክርስቲያን እምነት መሠረት የሆነውን እውነት ገልጦ ነበር፤ ኢየሱስም አሁን እርሱን የመላው የአማኞች አካል ወኪል አድርጎ አከበረው። እንዲሁም አለ፡- ‘የሰማያትን መንግሥት ቁልፎች እስጥሃለሁ፤ በምድርም ላይ የምታስረው ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም ላይ የምትፈታው ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።”

“‘የሰማያት መንግሥት ቁልፎች’ የክርስቶስ ቃላት ናቸው። የቅዱስ መጽሐፍ ቃላት ሁሉ የእርሱ ናቸው። እዚህም ተከትተዋል። እነዚህ ቃላት ሰማይን ለመክፈትና ለመዝጋት ኃይል አላቸው። ሰዎች የሚቀበሉባቸውን ወይም የሚጣሉባቸውን ሁኔታዎች ያሳውቃሉ። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰብኩ ሰዎች ሥራ ለሕይወት የሚያደርስ የሕይወት ሽታ ወይም ለሞት የሚያደርስ የሞት ሽታ ነው። የእነርሱ ተልእኮ በዘላለማዊ ውጤቶች የተመዘነ ነው።” The Desire of Ages, 413.

እርሱ በቃሉ የገለጠው ኃይል፣ በሰዎች እጅ ሲደረግ፣ በቃሉ ውስጥ ተለይተው በታወቁት መርሆች ላይ የተመሠረተ ነው። ምናልባት ከሁሉ ቀላሉ፣ እንዲሁም ምናልባት ከሁሉ ጥልቁ የሆነው፣ እውነት በሁለት ምስክሮች ምስክርነት እንደሚጻፍ የሚለው ነው።

“በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተነሣ ሌላ ከባድ ክፉ ነገር ደግሞ ወንድሞች እርስ በርሳቸው ወደ ፍርድ ቤት መሄዳቸው ነበር። በአማኞች መካከል የሚፈጠሩ ችግሮች እንዲፈቱ በቂ ዝግጅት ተደርጎ ነበር። ክርስቶስ ራሱ እንዲህ ያሉ ጉዳዮች እንዴት ሊስተካከሉ እንደሚገባ ግልጽ መመሪያ ሰጥቶ ነበር። ‘ወንድምህ ቢበድልህ’ ብሎ አዳኙ መክሮ ነበር። ‘ሂድና በአንተና በእርሱ ብቻ መካከል ስህተቱን ንገረው፤ ቢሰማህ ወንድምህን አተረፍኸው። ባይሰማህ ግን፣ በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች አፍ እያንዳንዱ ቃል እንዲጻፍ ከአንተ ጋር አንድ ወይም ሁለት ሌሎችን ውሰድ። እነርሱንም ባይሰማ፣ ለቤተ ክርስቲያን ንገር፤ ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማ፣ እንደ አሕዛብ ሰውና እንደ ቀራጭ ይሁንልህ። እውነት እላችኋለሁ፤ በምድር ላይ የምታስሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፣ በምድርም ላይ የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።’ ማቴዎስ 18:15-18።” የሐዋርያት ሥራ, 304.

በእኩለ ሌሊት ጩኸት ጊዜ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሲታተሙ ያለውን ወቅት የሚመሰክሩ ቢያንስ ሦስት የምድር አቀማመጥ ምስክሮች አሉ። በእኩለ ሌሊት ጩኸት ጊዜ ዘይቱን ለማግኘት እጅግ ዘግይቶ መሆኑን እያስታወስን፣ የኤክስተር የሰፈር ስብሰባ የምድር አቀማመጥ ምስክርነት እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ የሚታተሙበትን ነጥብ የሚያሳይ ምሳሌ እንደሚሰጥ እናገኛለን፤ እንዲሁም ያ እውነት በቂሳር፣ ፊልጶስ የምድር አቀማመጥ እንደሚወከል እናገኛለን፤ እንዲሁም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት በፓኒየም ጦርነት ምስክርነት ውስጥ እንደሚታይ እናገኛለን። እነዚህን ሦስት ምስክሮች እንደ የምድር አቀማመጥ ምስክሮች መለየት ምናልባት ትንሽ ያፈነገጠ ሊሆን ይችላል፤ ነገር

ግን በኤክስተርና በቂሳርያ ፊልጶስ ውስጥ የምድር አቀማመጥ በእርግጥ የትዕይንቱ ክፍል ስለሆነ ይህን ቃል እጠቀማለሁ። ኢየሱስ ጴጥሮስን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ራሳቸውን በሚያገኙበት ትንቢታዊ የምድር አቀማመጥ ውስጥ ያቆማል። ከዚያም ትእዛዝ ይሰጣል።

የሰማያትንም መንግሥት መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ፤ በምድርም ላይ የምታስርው ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም ላይ የምትፈታው ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል። ከዚያም እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዘቸው። ከዚያ ጊዜ ጀምሮም ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ እንዳለበት፣ ከሽማግሌዎችና ከዋነኞቹ ካህናት እንዲሁም ከጻፎች ብዙ መከራ መቀበል እንዳለበት፣ መገደልም፣ በሦስተኛውም ቀን ከሙታን መነሣት እንዳለበት ለደቀ መዛሙርቱ ማሳየት ጀመረ። ጴጥሮስም ወደ ጎን ወስዶ ሊገመጸው ጀመረና፡- ጌታ ሆይ፣ ይህ ከአንተ ይራቅ፤ ይህ ከቶ አይሆንብህም አለ። እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን፡- ሰይጣን ሆይ፣ ወደ ኋላዬ ሂድ፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና ለእኔ ማሰናከያ ነህ አለው። ማቴዎስ 16፡19-23።

“ኤክስተር” የሚለው ቃል በእንግሊዝ ዴቫን ውስጥ ያለች ከተማ ስም ነው። ሥርወ ቃሉ እስከ ጥንታዊ እንግሊዝኛ ድረስ ይመለሳል፤ በዚያም “Exanceaster” ወይም “Execestre” ተብሎ ይታወቅ ነበር። ይህ ስም ከጥንታዊ እንግሊዝኛ “Exe” (ከተማይቱ በላይ የተቀመጠችበትን የኤክስ ወንዝ የሚያመለክት) እና “ceaster” (ማለትም “የሮማውያን ምሽግ” ወይም “በቅጥር የተከበበች ከተማ”) ከሚሉት ቃላት እንደመጣ ይታመናል። ስለዚህ “ኤክስተር” ማለት ወይም “በኤክስ ወንዝ ላይ ያለ ምሽግ” ወይም “በኤክስ ወንዝ አጠገብ ያለች በቅጥር የተከበበች ከተማ” ማለት ነው። በሚላር እንቅስቃሴ ታሪክ ውስጥ ከእኩለ ሌሊት ጩኸት መምጣትና ፍጻሜ ጋር የተያያዘው ጂኦግራፊ ውኃ ያለበትን ስፍራ ይለያል፤ ይህም የመንፈስ ቅዱስን መፍሰስ ይወክላል፤ እንዲሁም እግዚአብሔር መልእክቱን ለዓለም እንዲያውጅ ሠራዊት እያስነሣ የነበረበትን ነጥብ ያመለክታል፤ ስለዚህም እህት ዋይት እንደምታሰውቀን፣ ይህ መልእክት እንደ “ማዕበል” ሄደ። ማዕበል በቀላሉ የወንዝ ውኃ ብቻ አይደለም፤ ከልክ በላይ ኃይል የተሞላበት ውኃ ነው።

የሚለራውያን ታሪክ የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ፍጻሜ ነበር፤ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህም ወደ ማኅተሙ ዘመን መደምደሚያ ሲመጡ፣ በማኅተሙ ዘመን መጀመሪያ የተለዩትን የመንገድ ምልክቶች እንደገና ይደግማሉ፤ እንዲሁም የኤክስተር የሰፈር ስብሰባ ታሪክን ደግሞ። ሊበላ የሚገባ የፈተና መልእክት ይዞ አንድ መልእክት ይወርዳል። ያ መልእክት ወደ መሠረቶች ይመራል፤ ሁለቱንም ወገኖች ከዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ዘመናት” ጋር ያጋጥማል። ይህም በጴጥሮስ የተወከለውን፣ እርሱም ኢየሱስ በርግብ አምሳል ሲወርድ በመለኮታዊ ምልክት ክርስቶስ ሆኖ እንደ ተቀባ መቀበል መሆኑን፣ ራዥም ኢየሱስ ክርስቶስን ያካትታል፤ ይህም መስከረም 11 ቀን 2001ን ይወክላል። ኢየሱስ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ልጅ መሆኑንም፣ እንዲሁም ኢየሱስ በመለኮታዊ ህልውናው ላይ የወደቀውን የሰው ዘር ሥጋ በመውሰዱ የሰው ልጅ ደግሞ መሆኑንም ያካትታል።

እነዚህ እውነቶች ከ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 በኋላ እንዳደረጉት ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን ያፈራሉ። እነዚያ ሁለቱ ዓይነቶች በኤክስተር የካምፕ ስብሰባ ተወክለው ታዩ፤ ምክንያቱም በዚያ የካምፕ ስብሰባ ላይ ከዋተርታውን የመጡ አንድ ቡድን፣ በሳሙኤል ስኖው አማካኝነት እንደ ቀረበው የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክትን የጣሉ፣ ድንኳን አቁመው ነበር። እነርሱ ያደረጉት የሐሰት ስብሰባ እጅግ ጭክ ያለና ስሜታዊ ስለነበረ፣ የስኖው ስብሰባዎች መሪዎች ወደ እነርሱ ሄደው ጸጥ እንዲሉ አሳወቋቸው። በዚያ የካምፕ ስብሰባ ሁለት ዓይነቶች ተገለጡ፤ ሁለቱም ከውኃ ጋር የተያያዙ እንደሆኑ ይናገሩ ነበር፤ ነገር ግን አንዱ ሐሰተኛ ነበር እና ዘይት የሌላቸውን ሰነፎች ይወክል ነበር። በኤክስተር ድንኳን ያለው ቡድን ከተማይቱ የነበረው ሠራዊት ነበር፤ ይህችም ደግሞ ምሽግ ነበረች፤ ምክንያቱም እነርሱ በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ላይ እንደ ታላቅ ሠራዊት የሚነሡትን የሕዝቅኤል የሞቱ ደረቅ አጥንቶች ምሳሌ ይይዙ ነበር።

በታሪኩ ውስጥ እነዚያ ሁለት ክፍሎች በሚገለጡበት ጊዜ ጴጥሮስ ሁለቱንም ክፍሎች ወክሎ ነበር። ኢየሱስን እንደ ክርስቶስና እንደ የእግዚአብሔር ልጅ የለዎው መናዘዝ በመንፈስ ቅዱስ መነሣሣት የተፈጠረ ነበር፤ ምክንያቱም ክርስቶስ በግልጽ እንዲህ ብሎ ነግሮት ነበር፤ “ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህም፤ ነገር ግን በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ።” ከዚያም ኢየሱስ ስለ መስቀሉ ለደቀ መዛሙርቱ በነገራቸው ጊዜ፣ ጴጥሮስ በዚያን ሰዓት የመንፈስ ቅዱስ ተጽእኖ ስለጎደለው ክርስቶስን ወስዶ፣ “ጌታ ሆይ፣ ይህ ከአንተ ይራቅ፤ ይህ በአንተ ላይ ፈጽሞ አይሆንም” እያለ መገመገሙ ጀመረው። እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን፣ “ሰይጣን ሆይ፣ ከኋላዬ ሂድ፤ አንተ ለእኔ ማሰናከያ ነህ፤ ምክንያቱም የምታስበው የእግዚአብሔርን ነገር ሳይሆን የሰውን ነውና” አለው።

ጴጥሮስ ያሳየው ስሜታዊ ፍንዳታ፣ ሳሙኤል ስኖው የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት ሲያቀርብ በዋተርታውን ድንኳን ውስጥ እየተካሄደ ከነበረው ስሜታዊ አምልኮ ጋር ተስማማ። በዚያ ደረጃ ጴጥሮስ፣ ከአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ መካከል ለመሆን እጩዎች የሆኑትን ይወክላል። እነዚያ እጩዎች ዘይቱ ያላቸውን ወገን ይወክላሉ፤ ይህም ዘይት መንፈስ ቅዱስ ነው፣ መልእክቱም ነው ባህሪም ነው፤ ሌላው ወገን ግን ዘይቱ የለውም። በቂሣርያ ፊልጶስ አውድ ውስጥ፣ ክርስቶስ “ወደ ኢየሩሳሌም ሊሄድ፣ ከሽማግሌዎችና ከካህናት አለቆች እንዲሁም ከጻፎች ብዙ መከራ ሊቀበል፣ ሊገደልም፣ በሦስተኛውም ቀን ሊነሣ እንዳለበት” መግለጥ ጀመረ።

ያ ነገሮች በመስቀል ላይ በእውነት ሲፈጸሙ ደቀ መዛሙርቱ ተስፋ መቁረጥ፣ እኅት ዋይት የጥቅምት 22፣ 1844 ተስፋ መቁረጥን ለማብራራት የተጠቀሙት ታሪክ ነው፤ እንዲሁም የፈርዖን ሠራዊት እየተጠጋባቸው በፊታቸውም የባሕር ውኃ ሳለ፣ በቀይ ባሕር መሻገር ጊዜ የዕብራውያን ተስፋ መቁረጥ ደግሞ እንዲሁ ነው። እነዚህ ምስክሮች ሁሉ በቅርቡ የሚመጣውን የእሱድ ሕግ ያመለክታሉ፤ እና የዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያለው መገለጥ፣ ወደ ዚያ የእሱድ ሕግ የሚመሩትን ክስተቶች ምስክርነት ይሰጣል። እንዲህ ሲያደርጉም፣ “ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የሚዘመደውን የዳንኤል ትንቢት ክፍል” ደግሞ ይወክላሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“የምሳሌዎችንና የእነርሱን ፍጻሜያት በጥንቃቄ መመርመር፣ የክርስቶስ ስቅለት በእስራኤል ለተሰጠው ዓመታዊ ሥነ-ሥርዓት ዑደት ውስጥ የፋሲካው በግ በሚታረድበት በዚያው ቀን እንደተፈጸመ ወደሚለው ግንዛቤ መርቶ ነበር። ታዲያ በሰባተኛው ወር በአሥረኛው ቀን የሚውለው እና በየስርዓት ቀን የተመሰለው የመቅደሱ መንጻት እንዲሁም በምሳሌው የተከበረው በዓመቱ በዚያው ቀን አይፈጸምም? (The Great Controversy, 399 ይመልከቱ)። ይህም፣ በእውነተኛው የሙሴ ዘመን አቆጣጠር መሠረት፣ ጥቅምት 22 ይሆናል። በ1844 ዓ.ም. ነሐሴ መጀመሪያ አካባቢ፣ በኤክሰተር፣ ኒው ሃምፕሻየር በተካሄደ የካምፕ ስብሰባ ላይ፣ ይህ አመለካከት ቀረበ፣ እናም ለ2300 ቀናት ትንቢት ፍጻሜ እንደሚሆን ቀን ተቀባ። በማቴዎስ 25፣1-13 ያለው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ልዩ አስፈላጊነት ያዘ—የሙሽራው መዘግየት፣ ሠርጉን የሚጠባበቁት መጠበቃቸውና መተኛታቸው፣ በእኩለ ሌሊት የተነሣው ጩኸት፣ የደጅ መዘጋት፣ ወዘተ። ክርስቶስ በጥቅምት 22 እንደሚመጣ የሚናገረው መልእክት “የእኩለ ሌሊት ጩኸት” ተብሎ መታወቅ ጀመረ። “‘የእኩለ ሌሊት ጩኸት’፣ ሲል ኤሊን ኃይት ጻፈች፣ ‘በሺዎች የሚቆጠሩ አማኞች ተበሰረ።’ እርሷም አክላ እንዲህ አለች፡-”

“እንደ ማዕበል ጎርፍ [የሰባተኛው ወር] ንቅናቄው በምድሪቱ ላይ አንጠለጠለ። ከከተማ ወደ ከተማ፣ ከመንደር ወደ መንደር፣ እናም ወደ ሩቅ የገጠር ስፍራዎች ደረሰ፤ እስኪሆን ድረስ የሚጠብቁት የእግዚአብሔር ሕዝብ ፈጽሞ እስኪነቃቃ።—The Great Controversy, 400.”

“መልእክቱ የተስፋፋበት ፈጣንነት በL. E. Froom የተጠቀሱ ጸሐፊዎች በዚህ መልኩ ተገልጿል፡-”

“ቤትስ የኤክስተርን መልእክት “እንደ ነፋስ ክንፎች ላይ ተሸክሞ በረረ” ብሎ በመዝገብ ላይ አስቀምጦ ሄዷል። ወንዶችና ሴቶች በባቡርና በውኃ መንገድ፣ በፈረስ ሰረገላና በፈረስ ጀርባ፣ የመጻሕፍትና የወረቀቶች ጥቅሎችን ይዘው ፈጥነው ሄዱ፤ እነርሱንም “እንደ የበልግ ቅጠሎች ብዛት” በሰፊው ይበትኑ ነበር። ዋይትም፣ “በፊታችን ያለው ሥራ ወደ ዚያ ሰፊ እርሻ ሁሉ ክፍል በፍጥነት መሄድ፣ ማስጠንቀቂያውን ማሰማት፣ እንቅልፍ የወሰዳቸውንም ማንቃት ነበር” አለች። ዌልካምም እንቅስቃሴው እንደ ግድብ ውኃ ሲፈታ እንደሚፈስስ በኃይል እንደፈነዳ ያክላል። የበሰለ እህል እርሻዎች ሳይታጩ ቆሙ፣ ሙሉ በሙሉ ያደጉ ድንችም በምድር ውስጥ ሳይቆፈሩ ቀሩ። የጌታ ምጽአት ቀርቦ ነበር። አሁን ለእንዲህ ያሉ ምድራዊ ነገሮች ጊዜ አልነበረም።—The Prophetic Faith of Our Fathers, Vol. IV, p. 816.

“እንደ ዐይን ምስክርና በእንቅስቃሴው ውስጥ ተሳታፊ ሆና፣ ኤሊን ዋይት ፈጥኖ እየተፋጠነ የነበረውን ሥራ ባሕርይ ገለጸች፡-”

“አማኞች ጥርጣሬያቸውና ግራ መጋባታቸው እንደ ተወገደ አይ፤ ተስፋና ድፍረትም ልባቸውን አነቃቃ። ሥራው የእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ የሚቆጣጠሩት ተጽእኖ ሳይኖር የሰው ስሜታዊ መነቃቃት ባለበት ጊዜ ሁልጊዜ ከሚገለጡት ጽንፎች ነጻ ነበር። ... በየዘመኑ የእግዚአብሔርን ሥራ የሚለዩትን ባሕርያት ይሸከም ነበር። ከፍ ያለ ስሜታዊ ደስታ ትንሽ ነበር፤ ይልቁንም ጥልቅ የልብ መርመራ፣ የኃጢአት መናዘዝ፣ እና ዓለምን መተው ነበር። ጌታን ለመገናኘት መዘጋጀት የተጨነቁ ነፍሳት ሸክም ነበር። ....”

“ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ ከተነሡት ታላላቅ ሃይማኖታዊ እንቅስቃሴዎች ሁሉ መካከል፣ ከ1844 የበልግ ወቅት እንቅስቃሴ ይልቅ ከሰብዓዊ አለፍጽምና ከሰይጣን ተንኮል የበለጠ ነጻ የሆነ ሌላ አልነበረም። ብዙ ዓመታት [1888] ከተላለፉ በኋላ እንኳን፣ በዚያ እንቅስቃሴ የተካፈሉ እና በእውነት መድረክ ላይ ጸንተው የቆሙ ሁሉ የዚያ ብፁዕ ሥራ ቅዱስ ተጽእኖ አሁንም ይሰማቸዋል፣ ይህም ከእግዚአብሔር እንደነበረ ይመሰክራሉ።—Ibid., 400, 401።”

“በምድረቱ ሁሉ ላይ እየተስፋፋ ሺህዎችንም ወደ ሁለተኛው ምጽአት ኅብረት እየሰበ የነበረው ሥራ ማስረጃዎች ቢኖሩም፣ ከተለያዩ ቤተ ክርስቲያናትም የሆኑ ወደ ሁለት መቶ የሚጠጉ አገልጋዮች መልእክቱን በማስፋፋት ቢተባበሩም፣ [See C. M. Maxwell, Tell it to the world, pp. 19, 20.] የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት በአጠቃላይ ግን ይህን ንቀው ክርስቶስ በቅርቡ እንደሚመጣ የሚለው እምነት እንዳይስፋፋ በእጃቸው ያለውን መንገድ ሁሉ ተጠቀሙ። ማንም ሰው በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውስጥ የኢየሱስን በቅርቡ መምጣት ተስፋ ለመጥቀስ አይደፍርም ነበር፤ ነገር ግን ያንን ክስተት ለሚጠባበቁት ግን ሁኔታው ፈጽሞ የተለየ ነበር።”

ኤሊን ዋይት ይህ እንዴት እንደነበረ ገልጸለች፡-

«በእኔ ዘንድ እያንዳንዱ ቅጽበት ውድ እና እጅግ ከፍተኛ አስፈላጊነት ያለው መስሎኝ ነበር። እኛ ለዘላለም የሚሆን ሥራ እየሠራን እንዳለን ተሰምቶኝ ነበር፤ እንዲሁም ቸልተኛዎችና ፍላጎት የሌላቸው በእጅግ ታላቅ አደጋ ውስጥ እንዳሉ ተሰምቶኝ ነበር። እምነቴ በምንም ነገር ያልተጋረደ ነበር፣ የኢየሱስንም ውድ ተስፋዎች ለራሴ ወሰድሁክቸው.....»

«በልብን በትጋት በመመርመርና በትሕትና በመናዘዝ እየጸለይን ወደ ተስፋ የተደረገበት ጊዜ ደረስን። በየጠዋቱ ሕይወታችን በእግዚአብሔር ፊት ትክክል መሆኑን የሚያረጋግጥ ማስረጃ ማግኘት የመጀመሪያ ሥራችን እንደሆነ ይሰማን ነበር። በቅድስና ውስጥ ወደፊት የማንሄድ ከሆነ ወደ ኋላ መመለሳችን የማይቀር መሆኑን ተገንዝበን ነበር። ለእርስ በርሳችን ያለን አሳብ እየጨመረ ሄደ፤ እጅግም ብዙ ጸለይን፣ እርስ በርሳችንም ስለ ሌላው ጸለይን።»

“ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ለማድረግና ጸሎታችንን ለእርሱ ለማቅረብ በፍራፍሬ በታዎችና በጫካዎች ውስጥ እንሰበሰብ ነበር፤ በተፈጥሮው ሥራዎቹ ተከብበን ሳለን እርሱ ማገኘቱን ይበልጥ ግልጽ በሆነ ሁኔታ እንሰማ ነበር። የመዳን ደስታዎች ከምግባችንና ከመጠጣችን ይልቅ ለእኛ ይበልጥ አስፈላጊ ነበሩ። ደመናዎች አእምሮአችንን ቢሸፍኑ፣ በጌታ ዘንድ መቀበላችንን የሚያረጋግጥ ንቃተ ህሊና እስኪያጠፋቸው ድረስ ማረፍ ወይም መተኛት አንደፍርም ነበር።—Life Sketches of James White and Ellen G. White (1880), 188, 189።” Arthur White, The Ellen White Biography, ቅጽ 1, 51, 52።